درس ۵

۱	دعا

سرگروه: دعا کنید و گروه خود و این دوره مربوط به بنای کلیسای مسیح را به حضور خداوند بیاورید.

۲	در میان گذاشتن برکات (۲۰ دقیقه) مرقس و اول قرنتیان

به نوبت و به طور خلاصه برکات یکی از رازگاهان خود را از قسمت مشخص شده (مرقس ۱۵: ۱- ۱۶: ۲۰ و اول قرنتیان ۱) با دیگران **در میان بگذارید** (یا از روی یادداشت‌های رازگاهان آن روز **بخوانید**).
به کسی که برکاتش را بازگو می‌کند گوش دهید. به حرفهایش اهمیت دهید و او را بپذیرید، در مورد آنچه در میان میگذارد، بحث نکنید.

۳	حفظ کردن (۵ دقیقه) عنوان مجموعه: شخصیت مسیحی

مرور: دو نفری مرور کنید. فروتنی: فیلیپیان ۲: ۳- ۴.

۴	تعلیم (۸۵ دقیقه) عید قیام- جشنی که یاد آور رستاخیز (قیام) مسیح می باشد

مقدمه: قیام، عیدی مسیحی است که در آن روز ما رستاخیز (قیام) عیسی مسیح را به یاد می‌آوریم. در این درس در رابطه با آنچه که کتاب‌مقدس در رابطه با قیام عیسی مسیح و تأثیر آن بر مسیحیان تعلیم می‌دهد مطالبی خواهیم آموخت. همچنین خواهیم آموخت که چگونه در مورد قیام او پیشگویی شده بود، چه اتفاقی در زمان قیام او افتاد، و چرا قیام او برای ما حائز اهمیت است.

الف - نبوتهای موجود در رابطه با قیام عیسی مسیح

۱- نبوتهای موجود در عهدعتیق در رابطه با قیام عیسی مسیح

الف) **بخوانید:** ایوب ۱۹: ۲۵- ۲۷.
تعلیم دهید: کتاب ایوب به احتمال زیاد قدیمی‌ترین کتاب در عهدعتیق و مربوط به سالهای ۱۹۰۰ سال قبل از میلاد می‌باشد. در چنین زمان دوردستی از تاریخ، ایوب می‌گوید که او در رابطه با قیام رهاننده خود در آینده (یعنی عیسی که خداست و بر زمین بر خواهد خاست)، و اینکه او خود نیز قیام خواهد کرد، آگاه می‌باشد. او می‌گوید: "می‌دانم که رهاننده من زنده است و در ایام آخر بر زمین خواهد برخاست و بعد از آنکه این پوست من تلف شود، بدون جسدم نیز خدا را خواهم دید."

ب) **بخوانید:** مزمور ۱۶: ۸- ۱۱.
تعلیم دهید: در حدود ۱۰۰۰ سال قبل از میلاد، داود پادشاه گفت که خدا عیسی را در عالم اموات ترك نخواهد کرد، و قدوس خود را نخواهد گذاشت که فساد را ببیند (اعمال ۲: ۲۲- ۲۳).

پ) **بخوانید:** مزمور ۱۱۸: ۲۲- ۲۴.
تعلیم دهید: سنگی را که معماران رد کردند، همان "سنگ زاویه" شده است. سنگ زاویه، سنگ اصلی و بنیادین ساختمان بود. مسیحای موعود، که یهودیان او را رد کرده، مصلوبش کردند، منجی قیام کرده است. او سرنوشت تمام انسانهای روی زمین را مشخص خواهد نمود (متی ۲۱: ۴۲- ۴۴؛ ۱ پطرس ۲: ۴- ۸).

ت) **بخوانید:** اشعیا ۵۳: ۱۱- ۱۲. به ضمیمه ۱ مراجعه کنید.
تعلیم دهید: در حدود ۷۰۰ سال قبل از میلاد، اشعیای نبی نبوت کرد که بنده عادل خدا (عیسی) قیام کرده، تا ابد زیست خواهد کرد.

ث) **بخوانید:** اشعیا ۲۵: ۸.
تعلیم دهید: اشعیا همچنین در رابطه با قیام جسمانی انسانها نبوت کرد. او در حالیکه نظر به بازگشت عیسی مسیح داشت، نبوت کرده، گفت: "و موت را تا ابدالاباد نابود خواهد ساخت و خداوند یهوه اشکها را از هر چهره پاك خواهد نمود...". عیسی مسیح در زمان بازگشتش، هم عادلان و هم شریران را برمی‌خیزاند و آنان را بر اساس ایمان یا بی ایمانی‌شان داوری خواهد کرد. ایمانداران حیات ابدی را و بی ایمانان مجازات ابدی را وارث خواهند شد (متی ۲۵: ۴۶؛ اعمال ۲۴: ۱۵).

۲- <u>نبوتهای موجود در عهدجدید در رابطه با قیام عیسی</u>
تعلیم دهید: عیسی مسیح، بارها قبل از مرگ و قیامش، در مورد این دو واقعه پیشگویی کرد. در مرقس ۸: ۳۱، ۹: ۳۱ و ۱۰: ۳۳- ۳۴، او به وضوح نبوت کرد که سه روز پس از مرگش قیام خواهد کرد. عیسی مسیح در رابطه با طول زمان سخن نمی‌گوید (پس از سه روز کامل)، بلکه به نقطه خاصی از زمان اشاره می‌کند (در روز سوم پس از مصلوب شدنش) (یوحنا ۲: ۱۹، در سه روز).

ب - <u>وقایع مربوط به قیام عیسی مسیح</u>

۱- <u>زمان قیام عیسی مسیح</u>

بخوانید: مرقس ۱۶: ۱-۶.
تعلیم دهید: عیسی سه روز پس از مصلوب شدنش قیام کرد. او روز یکشنبه، صبح بسیار زود، که در کتاب مقدس "روز اول هفته" نامیده می‌شود، قیام کرد. به خاطر واقعه قیام عیسی در روز یکشنبه، مسیحیان در تمام جهان، عید قیام را در روز یکشنبه جشن می‌گیرند و هر یکشنبه جهت پرستش خدا با هم جمع می‌شوند.

۲- <u>زنانی که بر سر قبر آمدند.</u>

بخوانید: متی ۲۸: ۱؛ مرقس ۱۶: ۱؛ لوقا ۲۴: ۹-۱۰؛ یوحنا ۲۰: ۱-۲.
کشف و گفتگو کنید: روز یکشنبه، صبح زود، چند نفر زن بر سر قبر آمدند؟
ملاحظات: در میان نوشته‌های چهار انجیل، هیچ تناقضی در مورد واقعه رفتن زنان بر سر قبر وجود ندارد. لوقا اشاره می‌کند به اینکه بیش از سه زن در آنجا حضور داشتند، در حالیکه متی تنها به دو مریم اشاره می‌کند. مرقس در گزارش خود به سالومه، و لوقا به یونا اشاره می‌کند. یوحنا نیز فرض را بر این می‌گیرد که خوانندگانش از گزارشهای سه انجیل دیگر مطلع هستند. اگر چه یوحنا ۲۰: ۲ به بیش از یك زن اشاره می‌کند، یوحنا داستان خود را محدود به مریم مجدلیه می‌کند. همچنین هیچ تناقضی بین نوشته‌های چهار انجیل در رابطه با زمانی که زنان بر سر قبر رفتند وجود ندارد. زمانیکه زنان شروع به رفتن کردند هنوز هوا تاریك بود (یوحنا)، و زمانیکه بر سر قبر رسیدند آفتاب تازه طلوع کرده بود (مرقس).

۳- <u>نگهبانانی که سر قبر بودند.</u>

بخوانید: متی ۲۷: ۶۲- ۲۸: ۱۵.
کشف و گفتگو کنید: چگونه وجود نگهبانان سر قبر، این حقیقت تاریخی را که عیسی به راستی قیام کرده است به طور قوی اثبات می‌کند؟
ملاحظات: به منظور اینکه بدن عیسی دزدیده نشود، فرماندار، از رؤسای کهنه و فریسیان خواست که سنگ را مختوم کرده، نگهبانانی جهت محافظت آن مقرر کنند. قبر با مهر امپراطوری روم و نقش و نشان پیلاطس مختوم شد. نگهبانانی متشکل از ده الی سی سرباز رومی در قسمت بیرونی قبر قرار گرفته بودند تا هیچ کس نتواند به آن نزدیك شود. البته در زمان وقوع زلزله، که همزمان با قیام مسیح واقع شد، این سربازان وحشت زده شده، فرار کردند. سپس رهبران مذهبی بهود به این سربازان مقدار زیادی رشوه دادند تا این شایعه را پخش کنند که زمانیکه شب هنگام آنها خواب بودند، شاگردان، بدن عیسی را دزدیدند. البته سربازان رومی جرأت نمی‌کردند از وظیفه خود تخطی کرده، به خواب بروند. در هر صورت امروزه این شایعه که بدن عیسی قیام نکرده بلکه دزدیده شده است، کماکان توسط برخی از مردم پخش می‌شود.

۴- <u>سنگی که قسمت ورودی قبر را بسته بود.</u>

بخوانید: مرقس ۱۵: ۴۶- ۱۶: ۴؛ متی ۲۸: ۲
کشف و گفتگو کنید: چه کسی سنگی را که قسمت ورودی قبر را بسته بود، غلطاند؟
ملاحظات: یك سنگ گرد و مسطح، قسمت ورودی قبر را بسته بود. این سنگ به حدی سنگین بود که جهت غلطاندن آن، نیاز به چهار مرد نیرومند بود.

در متی می‌خوانیم که در ابتدا زلزله‌ای واقع شد و بعد فرشته خداوند از آسمان نازل شد. این فرشته سنگ را از شیاری که در آن قرار گرفته بود غلطاند به صورتی که این سنگ به پهلو بر زمین قرار گرفت. سپس فرشته روی آن سنگ نشست. غلطانده شدن سنگ از قسمت ورودی قبر به سمتی دیگر بدون کمك هیچ انسانی، نشانه‌ای از غلبه خدا بر مرگ بود. زنان شاهد این ماجرا نبودند بلکه تنها نتیجه آن را دیدند. فرشته سنگ را غلطانده بود نه به خاطر این که عیسی از قبر بیرون بیاید بلکه به این دلیل که زنان و دیگران بتوانند وارد قبر شوند.

۵- فرشتگانی که سر قبر بودند.

بخوانید: متی ۲۸: ۲-۳؛ مرقس ۱۶: ۵؛ لوقا ۲۴: ۴؛ یوحنا ۲۰: ۱۱-۱۲.
کشف و گفتگو کنید: چند نفر فرشته سر قبر بودند؟
ملاحظات: متی به یك فرشته که روی سنگ قبر نشسته بود، مرقس به یك فرشته که در طرف راست قبر نشسته بود، و لوقا به دو فرشته که به طور ناگهانی در مقابل زنان در داخل قبر ایستادند، اشاره می‌کنند. یوحنا این موضوع را عنوان می‌کند که مریم مجدلیه کمی پس از آن، دو فرشته را در داخل قبر مشاهده کرد. در بین چهار انجیل هیچ تناقضی در رابطه با تعداد فرشتگان وجود ندارد، زیرا متی و مرقس بیان نمی‌کنند که تنها یك فرشته وجود داشت. حداقل دو فرشته در این واقعه وجود داشت که با زنان نیز سخن گفتند.

۶- پارچه کتانی که در قبر وجود داشت.

بخوانید: یوحنا ۱۹: ۳۸- ۲۰: ۹؛ مرقس ۱۶: ۱-۸؛ لوقا ۲۴: ۱-۱۲.
کشف و گفتگو کنید: چگونه پارچه کتانی داخل قبر، بدون وجود بدن عیسی در آن، می‌تواند حقیقت تاریخی قیام عیسی را به طور قوی اثبات کند؟
ملاحظات: بر طبق رسم آن زمان، یوسف رامه‌ای و نیقودیموس بدن عیسی را در پارچه‌ای کتانی که با مواد خوشبو معطر شده بود، پیچیدند. پس از آن او را در قبری تازه که متعلق به یوسف بود قرار دادند. زمانیکه زنان به سر قبر رسیدند، متوجه شدند که سنگ جلو قبر، به سمتی دیگر غلطانده شده است. فرشتگان آنها را به سمت داخل قبر هدایت کردند تا مکانی را که عیسی بر آن قرار گرفته بود مشاهده کنند. و وقتیکه ایشان داخل شدند و بدن عیسی را نیافتند، ترسان و لرزان از قبر خارج شده و از آن مکان دور شدند. در ابتدا به هیچ کس چیزی در این مورد نگفتند (مرقس)، ولی پس از آن، شاگردان عیسی را از این امر مطلع ساختند. مریم مجدلیه فکر می‌کرد که بدن عیسی به جای دیگری منتقل شده است. او با سرعت به نزد پطرس و یوحنا رفته، موضوع را به آنان گفت (یوحنا). زنان دیگر نیز این موضوع را به شاگردان دیگر عیسی اطلاع دادند، ولی ایشان سخنان زنان را افسانه پنداشته، باور نکردند (مرقس و لوقا).
در همان حین، پطرس و یوحنا به سمت قبر دویدند . وقتیکه داخل قبر شدند، پارچه کتانی را که دور عیسی پیچیده شده بود، دیدند بدون اینکه بدن عیسی در آن باشد. آنها همچنین پارچه‌ای را که دور سر عیسی پیچیده شده بود، و جدا از پارچه دیگر بود، دیدند (یوحنا).
پارچه‌های کتان که کماکان به شکل پیله ابریشم خالی مانده بود، نشان‌دهنده این است که به‌هنگام قیام مسیح، این پارچه‌ها نمی‌توانستند بدن عیسی را نگاه دارند. این موضوع که پارچه‌های کتان حتی پس از قیام مسیح دست‌نخورده در داخل قبر بود (اما به شکل پیله‌ای خالی)، به طور قوی این حقیقت را ثابت می‌کند که هیچ کدام از شاگردان یا دشمنان عیسی، بدن او را از آنجا برنداشته بود. این شواهد برای پطرس و یوحنا جهت ایمان آوردن به این واقعه کافی بود. آنها شاهد اموری بودند که خدا اجازه داده بود اتفاق بیفتد تا بدین وسیله ایمان آنها تقویت شود. از آن زمان به بعد کلام خدا نیز دارای مفهوم دیگری برای آنها شد. قبلاً آنها قسمت‌هایی از کلام را مانند مزمور ۱۶: ۱۰-۱۱، مزمور ۱۱۸: ۲۲-۲۴ و اشعیا ۵۳: ۱۱-۱۲ درك نکرده بودند. ولی پس از این واقعه، مفهوم این قسمت‌ها برای آنها آشکار شد. آنها فهمیدند که قیام عیسی مسیح یکی از الزامات الهی بود (لوقا ۹: ۲۲، ۴۴-۴۵؛ ۱۸: ۳۱-۳۴؛ ۲۲: ۳۷؛ ۲۴: ۴۴). پس از پنطیکاست، این حقیقت حتی بیشتر از قبل برای آنها آشکار شد.

۷- ملاقات در جلیل

بخوانید: متی ۲۸: ۵-۷، ۱۶-۱۷؛ لوقا ۲۴: ۳۳-۳۶؛ یوحنا ۲۰: ۱۷-۲۰.
کشف و گفتگو کنید: عیسی مسیح پس از قیامش، شاگردان خود را در کجا ملاقات کرد؟
ملاحظات: فرشته‌ها به زنان گفتند که عیسی قبل از شاگردانش به جلیل می‌رود. البته چنین به نظر می‌رسد که اولین ظهورات عیسی بر مردم پس از قیامش، در اورشلیم بود، نه در جلیل. این موضوع بیانگر نوعی تناقض نیست، زیرا عیسی قادر به انجام کارهایی ورای آنچه که وعده داده هست می‌باشد. البته وقتی که بعدها به جلیل رفت، شاهدی دال بر این حقیقت وجود ندارد که او قبل از شاگردانش به جلیل نرسیده باشد.

۸- شاهدین عینی قیام عیسی مسیح

بخوانید: اعمال ۱: ۳؛ مرقس ۱۶: ۹-۱۴؛ اول قرنتیان ۱۵: ۱-۸..
کشف و گفتگو کنید: چگونه این موضوع که عیسی پس از قیام خود بر افراد مختلف ظاهر شد، این حقیقت تاریخی را اثبات می‌کند که او به راستی قیام کرده بود؟
ملاحظات: قیام عیسی مسیح در خفا صورت نگرفت. در عین حال که علوم طبیعی متکی به آزمایشها و اثبات تجربی یك موضوع هستند، علوم تاریخی متکی به شهادت شاهدین قابل اعتماد می‌باشد. صدها نفر شاهد واقعه قیام بودند. بنابراین واقعه قیام یك حقیقت تاریخی غیر قابل انکار می‌باشد، و علوم طبیعی مدرن هیچ توضیح و دلیلی برای این واقعه مافوق الطبیعی ندارند.
در اعمال ۱: ۳ می‌خوانیم که عیسی پس از زحماتش، خود را به طور خاص به شاگردان خود آشکار کرد و به آنها دلایل متقاعد کننده زیادی دال بر زنده بودنش نشان داد. او به مدت چهل روز بر آنها آشکار شد. هنگامیکه شما چهار انجیل را همزمان با هم مطالعه کنید، متوجه خواهید شد که در روز یکشنبه‌ای که او قیام کرد، حداقل پنج بار خود را به اشخاص آشکار کرد. ابتدا در صبح آن روز، او به مریم مجدلیه در کنار باغ نزدیك به قبر، (یوحنا ۲۰)، سپس به زنان دیگری که قبر خالی را مشاهده کرده بودند، ظاهر شد (متی ۲۸). در بعد از ظهر آن روز او به پطرس و سپس به دو نفر از پیروانش در راه عموآس ظاهر شد (لوقا ۲۴). در عصر آن روز او به شاگردانش به جز توما (لوقا ۲۴)، و یك هفته پس از قیام، به تمام شاگردانش که توما هم در بین آنها بود، ظاهر شد (یوحنا ۲۰). پس از آن خود را به افراد زیر ظاهر ساخت: به هفت نفر از شاگردان در کناره دریای طبریه (یوحنا ۲۱)، بر یازده شاگرد بر روی کوه جلیل (متی ۲۸)، به بیش از ۵۰۰ نفر از برادران، به یعقوب، و جمیع رسولان (اول قرنتیان ۱۵: ۶-۷)، به رسولان در اورشلیم (اعمال ۱: ۴)، به یازده شاگرد بر کوه زیتون در زمان صعودش (اعمال ۱: ۶)، و در نهایت به پولس در راه دمشق (اول قرنتیان ۱۵: ۸).
قیام عیسی یك حقیقت تاریخی بنیادین می‌باشد.

پ - اهمیت قیام عیسی مسیح برای ما

تعلیم دهید: هیچ پیامبری که در طول تاریخ وجود داشته یا ادعای پیامبری کرده است، تا به حال از میان مردگان قیام نکرده است. تمام پیامبران مذاهب دیگر کماکان در قبر خود آرامیده‌اند. عیسی مسیح، تنها انسانی است که از میان مردگان برخاسته و زنده است. این موضوع اثبات کننده این حقیقت است که عیسی مسیح بزرگترین پیامبر تمام اعصار می‌باشد. قیام او ثابت کننده این حقیقت است که خدا مرگ او را به عنوان کفاره‌ای برای گناهان بشر قبول کرده و از تمام ادعاهای او را تأئید کرده است. قیام عیسی مسیح تجلی قابل رؤیت مقام پرجلال او، شاهدی بر معتبر بودن تمام ادعاهای او، و اعلام قوی و مؤثر حقیقی بودن تمام تعالیم او می باشد.

۱- اولین نتیجه قیام مسیح

بخوانید: فیلیپیان ۲: ۵-۱۱؛ اول قرنتیان ۱۵: ۴۲- ۴۶؛ رومیان ۱: ۳-۴.
تعلیم دهید: اولین نتیجه قیام و جلال یافتن مسیح در رفیع‌ترین جایگاه در عالم هستی، این حقیقت را آشکار کرد که خدای پدر کار تکمیل شده نجات توسط مسیح را قبول کرده است. چون عیسی مسیح خود را فروتن ساخته تا به موت صلیب مطیع گردید، از این جهت خدا نیز او را به غایت سرافراز نمود و نامی را که فوق از جمیع نامهاست بدو بخشید تا به نام او هر زانویی خم شود.

الف) طبیعت انسانی عیسی مسیح قبل و پس از قیامش
رومیان ۱: ۳-۴ تعلیم می‌دهد که این جایگاه رفیع عیسی مسیح چه خصوصیاتی داشت. جهت درك رومیان ۱ :۲- ۴، بیان ساده زیر از همین آیات به ما کمك خواهد کرد: "انجیل خدا مربوط است به پسر ابدی خدا در دو مرحله زمانی از طبیعت انسانی او: پیش و پس از قیامش".

۱) طبیعت انسانی او پیش از قیامش. پسر ابدی خدا به دنیا آمد. این بدان معنی است که او بدون کنار گذاشتن طبیعت الهی‌اش، طبیعتی انسانی بر خود گرفت. این عمل "تجسم یا حقیر شدن" خوانده می‌شود. به خاطر اینکه عیسی از نسل داود بود، طبیعت انسانی او به صورت بدنی با تمام ضعفهای انسانی نمایانگر شد.
۲) طبیعت انسانی او پس از قیامش. پسر ابدی خدا در مقام "پسر قدرتمند خدا" مقرر شد. این را "وضعیت جلال‌یافته او" می‌نامند. به دلیل قیام عیسی از مردگان، وجه مشخصه این بعد از طبیعت انسانی او، "روح کامل قدوسیت" بوده است . مقرر گشتن او در مقام "پسر قدرتمند خدا"، همچنین به خداوندی او اشاره دارد، که وجه مشخصه آن قدرت کامل روح‌القدس می‌باشد. بنابراین او "عیسی مسیح خداوند ما" نامیده می‌شود.

ب) تناقض موجود میان رومیان ۱: ۳ و ۱: ۴.
این تناقض میان طبیعت انسانی و الهی مسیح نیست، زیرا عیسی مسیح به طور ابدی پسر خدا و دارای طبیعت الهی می‌باشد. آیه ۳ بازگوکننده این حقیقت است که انجیل خدا در رابطه با "پسر" می‌باشد. اصطلاح "پسر" در این آیه اشاره به طبیعت الهی و ابدی عیسی می‌کند که قبل از تجسم، به‌هنگام قیام و پس از قیامش آن را دارا بوده است. تقابل موجود میان آیات ۳ و ۴ بیشتر میان دو عنصر موجود بین طبیعت انسانی او، یکی پس از تولد و دیگری پس از قیامش می‌باشند. در هر دو برهه از زمان، این دو عنصر طبیعت انسانی او، قابل تفکیك از طبیعت الهی او نمی‌باشند. تضاد موجود، میان "پست و حقیر بودن " طبیعت انسانی عیسی پس از تولد، و "جلال یافتن " این طبیعت پس از قیام او از میان مردگان می‌باشد. آیه ۳ توصیف‌کننده جایگاهی است که عیسی در زمان تولدش داشت، در حالیکه آیه ۴ بیانگر جایگاهی است که در نتیجه قیام از مردگان آن را کسب کرد.

۱) در آیه ۳، عیسی مسیح به عنوان پسر خدا به تصویر کشیده شده است که با تولدش طبیعت انسانی بر خود گرفت. اولین بُعد تجسم مسیح، بین تولد و قیامش می‌باشد که مؤکد این حقیقت است که عیسی مسیح کاملاً انسان و دارای بدنی جسمانی بود. واقعه تاریخی تولد عیسی، بیانگر این موضوع است که او از نظر تاریخی از نسل داود و از قبیله یهودا بود که زیر شریعت یهود، و از یك باکره به دنیا آمد. او از طریق تولدش، به طور کامل طبیعت انسانی را مشابه طبیعت انسانی یك انسان سقوط کرده بر خود گرفت، با این تفاوت که او مانند دیگر انسانها مرتکب گناه نشد. طبیعت انسانی عیسی، نه به دلیل اینکه در او گناهی بود، بلکه به خاطر گناهان بشر خطاکار و اینکه به خاطر گناهان آنها بر روی صلیب مصلوب می‌شد، طبیعتی ضعیف و ناتوان بود.
۲) در آیه ۴، عیسی مسیح به عنوان پسر ابدی خدا به تصویر کشیده شده است که توسط قیامش در جایگاه رفیع خداوندی قرار گرفت. دومین بُعد تجسم مسیح، پس از قیامش بود، که وجه مشخصه آن، "روح بودن آن" به طور کامل (روح قدوسیت به مفهوم روح‌القدس است) می‌باشد. واقعه تاریخی قیام مسیح، او را از نظر شرایط تاریخی و ابدی، درجایگاهی قرار داد که کاملاً تحت تسلط روح‌القدس بود. عیسی مسیح به‌واسطه قیامش، طبیعت انسانی ضعیف خود را کنار گذاشته، با گناه و مرگ قطع رابطه کرد. از آن زمان به بعد طبیعت انسانی او تغییر شکل یافته، به طور کامل تحت کنترل روح‌القدس قرار گرفته و با او یك شده است. به همین دلیل است که در دوم قرنتیان ۳: ۱۷ نوشته شده است، "خداوند (مسیح) روح است." در اول قرنتیان ۱۵: ۴۶، مسیح، "روح حیات‌بخش" نامیده شده است. به همین ترتیب، در رومیان ۱: ۴، وجه مشخصه طبیعتِ قیام کرده انسانی او، "روح قدوسیت" می‌باشد. او پیروزمندانه در جایگاه و مقام قدرتمندی قرار گرفت، به طوری که ورای تمام آن چیزهایی بود که در زمان تجسم او بر زمین به خاطر محدودیتهای طبیعت انسانی‌اش به او نسبت داده شده بود (متی ۲۸: ۱۸). پس از قیام، طبیعت انسانی عیسی مسیح، خداوندی کامل قدرت روح‌القدس می‌باشد.

۲- دومین نتیجه قیام مسیح

بخوانید: یوحنا ۲: ۱۸- ۲۲؛ مرقس ۱۴: ۵۷- ۵۸.
نتیجه دوم قیام مسیح این بود که عیسی معبدی جدید با نظام جدید پرستشی، بنیان گذاشت. این معبد، کلیسا است که در آن خدای پدر در روح و راستی پرستش می‌شود.
تعلیم دهید: یوحنا ۲: ۱۸- ۲۲ مرگ عیسی تفسیر و تعبیر می‌کند؛ این تفسیر در قالب موضوع خراب شدن معبد زمان عهد عتیق با تمام مراسم و آیینهای آن صورت می‌گیرد؛ همین آیه‌ها قیام عیسی را در رابطه با ساختن معبدی جدید با پرستش مخصوص به آن بررسی می‌کند.

الف) تصویر و مفهوم آن
مفهوم عیسی از این جمله چه بود: "این قدس (معبد) را خراب کنید و من در سه روز آن را بر پا خواهم نمود"؟ این جمله تصویری است در عهدجدید در رابطه با مرگ و قیام مسیح. عیسی مسیح بیش از سه سال قبل از مصلوب شدن و قیامش، این نبوتِ مهم را در رابطه با مرگ و قیامش کرد. این نبوت به شکل یك معما بود، زیرا کلمات موجود در آن هر کدام دارای دو مفهوم بودند. کلمه "معبد" ممکن است هم اشاره به "معبد ساخته شده به سنگها" در اورشلیم، و هم اشاره به " معبد بدن" داشته باشد. کلمه "خراب کردن" می تواند هم اشاره به "در هم کوبیدن " ساختمان، و هم اشاره به "از بین بردن " بدن داشته باشد . و کلمه "برپا نمودن" ممکن است هم اشاره به "بنای مجدد" یك ساختمان، و هم اشاره به "قیام" بدن بکند.
پس مفهوم تمام این جمله بدین صورت است: "اگر چه توسط مصلوب کردن من، شما یهودیان معبد بدن مرا از بین می برید، من در سه روز قیام خواهم کرد. و اگر چه در نتیجه کشتن من، شما همچنین معبدهای سنگی خود و تمام آیینهای مذهبی مربوط به آن را در هم می کوبید، من با قیام خود معبدی جدید با شیوه‌های جدید پرستش بنا خواهم کرد. منظور عیسی بنای کلیسا بود که در آن خدای پدر در روح و راستی پرستش خواهد شد (یوحنا ۴: ۲۳- ۲۴).

ب) تصویر نمی‌تواند جدا از تحقق خود باشد.
در اصطلاح الهیاتی، "نمونه نمی‌تواند از اصل خود جدا باشد". نمونه یعنی شخص، واقعه یا چیزی که به عنوان یك تصویر عمل می‌کند. در واقع نمونه، تصویر واقعه‌ای در آینده می‌باشد، که اصل نامیده می‌شود. خیمه یا معبد اسرائیل، به عنوان مکانی که خدا در آن سکونت می کرد، یك تصویر می‌باشد. و بدن عیسی که به مفهومی برتر، محل سکونت خدا می‌باشد، تحقق این

تصویر می باشد (یوحنا ۱: ۱، ۱۸؛ ۱۴: ۹-۱۰؛ کولسیان ۱: ۱۵؛ ۲: ۹). بنابراین هر کس که بدن عیسی مسیح را رد کند یا آن را تخریب نماید، معبد اورشلیم را با تمام سیستم پرستشی آن تخریب خواهد کرد.
هنگامی که عیسی مسیح مصلوب شد، ساختمان معبد و تمام سیستم پرستشی آن دیگر مفهوم خود را از دست داد. به همین دلیل است که وقتی که عیسی بر روی صلیب مرد، پرده معبد از میان شکافت (متی ۲۷: ۵۱). بر اساس این واقعه، پس از قیام مسیح، مسیحیان موعظه کرده، می‌گفتند که ساختمان معبد دیگر هیچ نوع عملکردی ندارد (اعمال ۲: ۴۸-۵۰؛ ۱۷: ۲۴-۲۵). در سال ۷۰ میلادی، جنایت وخیم مصلوب کردن عیسی، منجر به خرابی اورشلیم و معبد سنگی آن شد (لوقا ۱۹: ۴۱-۴۴). از زمان مرگ عیسی، ایمانداران یهودی و غیریهودی قادر بوده‌اند که به طور مستقیم با خدای پدر، توسط فرزندش عیسی مسیح، ارتباط داشته باشند (افسسیان ۲: ۱۸؛ ۳: ۱۲).

پ) <u>قیام بدن عیسی مسیح دلالت بر بنای کلیسا دارد.</u>
در زمان محاکمه عیسی، سخنان او به‌طور تحت‌اللفظی مورد تعبیر قرار گرفت و شاهدان تصور کردند که منظور عیسی، ویرانی معبد اورشلیم و بنای معبدی جدید در اورشلیم بوده است، به همین جهت شهادتی که بر علیه او در این رابطه داده شد، شهادتی دروغ بود. در واقع منظور عیسی، بنای "معبدی جدید بود که به دست انسانها ساخته نمی‌شود" (مرقس ۱۴: ۵۸) و با سنگ و مصالح فیزیکی بنا نمی‌گردد. این "معبدِ دیگر" اشاره به کلیسا دارد که متشکل از انسانها (و نه ساختمانهای کلیسا) می‌باشد. در عهد جدید، کلیسا یا بدن ایمانداران به عنوان معبد خدا در نظر گرفته شده است (اول قرنتیان ۳: ۱۶-۱۷؛ دوم قرنتیان ۶: ۱۶؛ ۲ تسالونیکیان ۲: ۴؛ ۱ پطرس ۲: ۴- ۱۰). کلیسا یا معبد عهدجدید، مکانی است که خدا توسط روحش در آن ساکن می‌باشد (افسسیان ۲: ۲۱- ۲۲). و سنگهای زنده‌ای که توسط آنها معبد عهدجدید بنا شده است، مسیحیان از تمام ملل می‌باشند (اول پطرس ۲: ۹- ۱۰).

ت) <u>مردم متوجه نشدند که این تصویر اشاره به معبد اورشلیم داشته و تحقق آن مربوط به قیام عیسی بود.</u>
یهودیان در یوحنا فصل ۲، تنها شاهد معبد سنگی اورشلیم بودند که بنای آن به مدت ۴۶ سال به طول انجامیده بود. اگر کلام را با قلبی با ایمان مطالعه کرده بودند، متوجه می‌شدند که معبد اورشلیم، با وسایل و مراسم آن، صرفاً تصویری (نمونه‌ای) بود که به زودی خراب می‌شد. قسمتهای دیگر عهدعتیق بیانگر این حقیقت هستند که ساختمان معبدی که در عهدعتیق وجود داشت، به همراه تابوت عهد و قربانیهای آن، تماماً موقتی بودند.

۱) <u>اول پادشاهان ۸: ۲۷ و ۲ تواریخ ۲: ۵- ۶</u> به وضوح تعلیم می‌دهند که خدای زنده که خالق جهان است، در معبد ساخته شده به دست انسانها ساکن نمی‌شود. به همین دلیل است که استیفان و پولس تعلیم دادند : "خدایی که جهان را و هر آنچه که در آن است آفرید، چونکه او مالك آسمان و زمین است، در هیکلهای ساخته شده به دستها ساکن نمی‌باشد" (اعمال ۷: ۴۸- ۴۹؛ ۱۷: ۲۴- ۲۵).
۲) <u>در ارمیا ۳: ۱۶</u>، ارمیا نبوت کرد که تابوت عهد دیگر ذکر نشده، به یاد مردم آورده نخواهد شد و بار دیگر ساخته نخواهد شد.
۳) <u>عبرانیان ۱۰: ۵- ۷ نقل قولی از مزمور ۴۰: ۶- ۷</u>، بر اساس عهدعتیق یونانی می‌باشد. این قسمت می‌فرماید، : "تو قربانی و هدیه را نخواستی، بلکه جسدی برای من مهیا ساختی. به قربانی سوختنی و قربانیهای گناه رغبت نداشتی. آنگاه گفتم، اینك می‌آیم تا اراده تو را ای خدا به جا آورم." این قسمت تعلیم می‌دهد که مرگ عیسی مسیح، تحقق قربانیهای عهد عتیق بود.
نه تنها یهودیان، بلکه شاگردان عیسی نیز متوجه نبودند که "معبدی" که عیسی در مورد آن در یوحنا فصل ۲ سخن می‌گفت، معبدِ بدن خود بود. آنها مفهوم روحانی سخنان عیسی را فقط زمانی درك کردند که او در روز سوم پس از مرگش قیام فرمود.

۳- <u>سومین نتیجه قیام مسیح</u>

بخوانید: متی ۲۸: ۱۸؛ یوحنا ۱۳: ۳؛ افسسیان ۱: ۲۰- ۲۳؛ فیلیپیان ۲: ۸- ۱۱؛ اول پطرس ۳: ۲۱- ۲۲.
تعلیم دهید: نتیجه سوم قیام مسیح این است که مسیح جهان را در جهت منفعت کلیسا فرمانروایی می‌کند.
عیسی مسیح قیام کرد و الآن در دست راست خدای پدر نشسته است تا هم بر جهان و هم بر کلیسای روی زمین فرمانروایی کند. خدا همه چیز را زیر پایهای او قرار داد. و او را مقرر کرد تا حاکم و فرمانروا بر هر مقام و موقعیتی در تاریخ، در هر برهه از زمان باشد. تمام فرشتگان آسمان و تمامی ریاسات و قدرتهای روی زمین تحت حاکمیت او هستند. او سر کلیسا و حاکم بر تمام جهان می‌باشد. او قادر است تمام اتفاقات جهان و وقایع مربوط به تاریخ آن را طوری هدایت کند که در جهت منفعت کلیسا خدمت کنند. عیسی مسیح که خداوندِ قیام کرده است، "پادشاه پادشاهان" و "خداوند خداوندان" می‌باشد. هیچ اتفاقی بر روی زمین، خارج از کنترل و اجازه او به وقوع نمی‌پیوندد.

۴- <u>چهارمین نتیجه قیام مسیح</u>

بخوانید: رومیان ۶: ۴-۷.
تعلیم دهید: چهارمین نتیجه قیام مسیح این است که او در زمان حاضر، به مسیحیان حیاتی جدید و تقدیس شده، عطا می‌کند. ایمانداران، به وسیله ایمان (رومیان ۱:۵؛ افسسیان ۱: ۱۳)، از نظر روحانی در مرگ و قیام مسیح شریك هستند. شراکت آنها با قیام مسیح در رومیان ۶: ۴- ۷، اولاً به زندگی قیام کرده و تازه آنها با مسیح و ثانیاً به قیامت بدنهای آنها در آینده اشاره دارد. بر اساس رومیان ۶: ۵ متوجه می شویم که شراکت روحانی در مرگ و دفن مسیح، از شراکت روحانی در قیام او قابل تفکیك نمی‌باشد. وقتی صحبت از زمان آینده می‌شود، منظور انجام عملی در آینده نیست بلکه قطعیت حقیقتی در زمان حال می‌باشد. این حقیقتی قطعی است که مسیحیان در مرگ و دفن مسیح شریك بوده‌اند و این موضوع به "عادل شمردگی آنها از نظر قانونی" منجر شده است. به همین صورت مسیحیان در قیام مسیح شریك شده‌اند و این موضوع منجر به "قداست آنها از نظر اخلاقی" شده است. "عادل شمردگی از نظر قانونی" به این مفهوم است که ایمانداران از جریمه گناهانشان آزاد شده، بخشیده شده، و عادل شمرده شده‌اند. "قداست از نظر اخلاقی" به این مفهوم است که ایمانداران از قدرت گناه آزاد شده، دیگر تحت تسلط طبیعت گناهکارشان نیستند و قادرند که در مسیر تقدیس رشد کنند. مرگ عیسی مسیح به عنوان کفاره گناهان، برای عادل شمردگی ایمانداران حائز اهمیت است و قطعاً منجر به عادل شمردگی آنان شده است. به همین طریق، زندگی قیام کرده عیسی مسیح برای داشتن زندگی مقدس لازم است و قطعاً منجر به تقدس ایمانداران می‌شود. مسیحیان، قطعاً، زمانی که بر روی زمین هستند در شباهت به عیسی، در تقدس رشد خواهند کرد. تمام گفتگوی که در رومیان فصل ۶ مطرح شده است، حول ارتباط ضروری میان عادل شمردگی و تقدس می‌باشد.

۵- <u>پنجمین نتیجه قیام مسیح</u>

بخوانید: یوحنا ۵: ۲۸- ۲۹؛ فیلیپیان ۳: ۲۰- ۲۱؛ اول قرنتیان ۱۵: ۴۲- ۵۴.
تعلیم دهید: پنجمین نتیجه قیام مسیح این است که قیام او، قیامت بدنهای مسیحیان را در آینده تضمین می‌کند. قیام عیسی، ضامنی است بر اینکه بدنهای مسیحیان نیز از میان مردگان قیام خواهند کرد. در زمان بازگشت عیسی مسیح، تمام مسیحیانی که مرده‌اند، قیام کرده و با روحهای ابدی خود یك می‌شوند. و تمام مسیحیانی که در زمان بازگشت مسیح زنده باشند، در لحظه‌ای متبدل می‌شوند. بنابراین تمام مسیحیان مانند عیسی مسیح، زندگی پرجلالی در روحها و بدنهای فانی خود خواهند داشت.

۵	**دعا (۸ دقیقه)** **دعای در پاسخ به کلام خدا**

به نوبت در تمام گروه یا درحالیکه به گروه‌های دو یا سه نفری تقسیم شده‌اید با دعاهای کوتاه، حقایقی را که امروز یاد گرفته‌اید به حضور خدا بیاورید.

۶	**تکلیف منزل (۲ دقیقه)** **برای درس بعدی**

(سر گروه: رونوشت این تکلیف را بین اعضای گروه پخش کنید و یا آن را بخوانید تا همه آن را در دفتر یادداشت خود بنویسند.)

۱ - <u>تعهد</u> - نسبت به شاگردسازی و بنای کلیسا متعهد باشید.
۲ - <u>برای یك فرد یا گروه</u>، موضوع " قیام- عیدی که یادآور قیام مسیح از مردگان می‌باشد " را موعظه کنید، تعلیم دهید یا بررسی کنید.
۳ - <u>رازگاهان</u> - هر روز نیمی از یك فصل از اول قرنتیان ۲- ۵ را بخوانید. از روش حقیقت محبوب استفاده کنید و یادداشت بردارید.
۴ - <u>حفظ کردن</u> - هر روزه ۵ آیه حفظی را در مورد " شخصیت مسیحی " مرور کنید.
۵ - <u>بررسی کتاب مقدس</u> - درس بعدی بررسی کتاب مقدس (یوحنا ۱: ۱۹- ۵۱) را در خانه آماده کنید. از روش ۵ قدم بررسی کتاب مقدس استفاده کنید.
۶ - <u>دعا</u> - در این هفته برای شخص یا موضوعی مشخص دعا کنید و شاهد کار خدا در آن مورد باشید (مزمور ۵: ۳).
۷ - <u>آموخته های جدید</u> مربوط به بنای کلیسای مسیح را وارد دفتر(یا پوشه) خود کنید. تمام یادداشت‌های خود در مورد رازگاهان، آیات حفظی، یادداشتهای تعلیمی و این تکلیف منزل را در دفتر خود بنویسید.